

midlertid ikke funnet enes om Redaktionen, idet Mindretallet har valgt en mindre Form, Hærtallet en noget tydeligere, men Hensigten er dog den samme: at bevege den høitcerede Minister til at foretage saadanne Forandringer i Instrukten, at Kanonbaadens Virksomhed derved kan bringes i Overensstemmelse med de Ønsker, der derom gjentagne Gange ere blevne udtalte fra Thingets Side. Fra vor Side vil det være en Betingelse for, at vi vedblivende kunne anbefale den Bevilling til Kanonbaaden, som hidtil er givet paa Finantsloven. Hertil skal jeg indstrenke mig.

Thomsen: Det første Endringsforslag, den cærede Ordfører omtalte, støttede han jo paa den Betragtning, vi hørte igaar, at man ikke vilde gjøre Noget paa Grund af, at Lønningslovene ikke kunde gjennemføres, en Betragtning, som jeg iovrigt havde tilstrækkelig Værlighed til at imødegaa allerede igaar. Jeg finder denne Begrundelse lidet fyldestgjørende, navnlig da en stor Del af de Bevillinger, som det cærede Hærtal foreslaaer at nekte, i Virkeligheden ikke har den allerrigeste Forbindelse med Lønningslovene. Den første Negtelse angaaer Lønning til to Overreviser ved Matrikulvaesen. Denne Bevilling staar ganske vist i Forbindelse med Lønningslovene, men paa den anden Side er det oplyst, at Arbeidet er vojet saa betydelig, at der virkelig findes Grund til at give denne Bevilling. De følgende Poster synes derimod ikke at have nogen Forbindelse med Lønningslovene, men der synes at være tilstrækkelig Grund til at imødekomme de fremsatte Ønsker. Helsingør Havnekomites tekniske Medlem har saaledes kun været lønnet med 300 Kr. for et meget ansvarsholdt Arbeide, der har faaet en seerlig Forøgelse sidste Åar paa Grund af, at Havnen er bleven udvidet, og der er onlogt et Ternskibsbøggeri. Derved er Trafikken steget, og den Paagjældendes Arbeide er vojet overordentlig betydeligt. Enhver vil indse, at en Løn af 300 Kr. staar i et lidet passende Forhold til den Løn, man andre Steder giver for teknisk Tilsyn. Det Hele, der er forlangt, er en Forøgelse af 200 Kr. Om Havnemesteren sammested er det oplyst, at han har en meget anstrengende Tjeneste og maa være tilstede en større Del af Døgnet, og Øvhysnsmanden sammested har for en meget streng Tjeneste kun en Løn af 360 Kr., saa at en Forøgelse af 120 Kr. i Løn, naar han har faaet en Forøgelse i Arbeide, virkelig synes at være billig. Ligeledes forstaar jeg heller ikke, at Hærtallet har villet negte en saa ubetydelig Forhæfelse som den, der er foreslaaet for Assistenten i Landbokonomi paa Landbohøjskolen. Den Paagjæl-

dende har som Assistent i Landbokonomi en Løn af 960 Kr. Det er oplyst om ham, at han maa være tilstede hele Dagen og foretage alle de vigtige Maalinger og Bevinninger, af hvilke alle Forsøgs Resultaters Præalidelighed afhænger, og naar der saa er foreslaaet et Lønningstillæg til ham af 240 Kr., saa at han i det Hele faar en Løn af 1,200 Kr., synes dette virkelig at være et i høi Grad billigt Forlangende. — Jeg kan forstaa de Betragtninger, som have ledet det cærede Hærtal til at nekte Bevillingen til en Bhgning med seerlig Bestemmelse paa Havnepladsen ved Helsingør. Jeg forstaaer dette saaledes, at der deri nærmest ligger en Opsordring til den høitcerede Minister om inden 3dte Behandling at føge forelagt Overslag over en mindre Bekostning. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning dertil, at naar Mindretallet ikke seerlig har tiltraadt dette Førslag, er det, fordi vi egentlig have ment, at der paa dette Punkt var Grund til at tage en lille Smule østhæftig Hensyn. Vi synes ikke, at det er saa overordentlig heldigt, at det Første, der for Fremmede, naar de komme Island paa dansk Grund ved Havnepladsen i Helsingør, fremtræder, er en saadan Bhgning, som seerlig minder om den Bestemmelse, den har. Det er en meget nødvendig Bhgning, men den er af den Slags, man ikke seerlig ønsker skal falde i Vinene. Midlertid, hvis den høitcerede Minister vil fremlægge Overslag, hvorefter Bhgningen kan udføres for en mindre Sum, vil man jo kunne komme til Enighed herom. — Det cærede Hærtal har foreslaget negtet de 3,000 Kr., som ere forlangte til Bearbejdelse af Landbforeningernes Beretninger om Præmiedelingen for hyperlig Dyrknings af Huslodder. Den cærede Ordfører motiverede dette med Hensynet til Hærtallets Standpunkt ifjor. Jeg kan ikke nekte, at jeg har det Indtryk, at Hærtallets Standpunkt jaar er temmelig i Strid med Hærtallets Standpunkt ifjor. Hærtallet opstillede nemlig ifjor ingenlunde nogen Betingelse for den paagjældende Bevillings Givelse, det udtalte kun, at det ansaa det for rigtigere, at Præmierne uddeltes hvert andet Åar istedetfor hvert Åar, fordi det mente, at det vilde være hensigtsmessigt paa denne Maade at gjøre de enkelte Præmier større, og det var ikke hele Udbetalget, men en Del af dets Medlemmer, som henstillede til Indenriksministeriet, om Uddelingen af Præmierne ikke i Fremtiden kunde ske hvert andet Åar. Det var altsaa langtfra en Betingelse, der blev stillet, det var ikke en Gang et Ønske, der blev udtalt, men kun en Henstilling. Derimod blev der udtalt en bestemt Forventning om, at Ministeriet i det kommende Åar vilde foranstalte offentliggjort en Beretning